

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Małgorzata Perdion-Kalicka
Protokolant –	st. sekr. sądowy Jadwiga Skrzyńska

po rozpoznaniu 29 października 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **S.A. S.K.A. w Ś.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 5 grudnia 2018 r. Nr (...)(...)

1. oddala odwołanie;
2. zasądza od (...) S.A. S.K.A. w Ś. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Małgorzata Perdion-Kalicka

XVII AmE 103/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 grudnia 2018 r., znak (...)(...) na podstawie art. 33 ust. 1 pkt 8d i ust. 2 oraz art. 33 ust. 9 pkt 3 w zw. z art. 30b ust. 1b ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2014r., poz. 1643, z późn. zm.) w zw. z art. 19 ustawy z 24 listopada 2017 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r., poz. 2290) oraz na podstawie art. 104 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r., poz. 2096, dalej: kpa) w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018r. poz. 755, z późn. zm., dalej: p.e.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej (...) S.A. spółka komandytowo-akcyjna w Ś., Prezes Urzędu Regulacji Energetyki orzekł, że przedsiębiorca ten naruszył art. 30b ust 1b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych w ten sposób, iż nie złożył wraz ze sprawozdaniem, o którym mowa w art. 30b ust 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, za 2015 r., oryginałów świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ww. ustawy w 2015 r.

Za wyżej opisane działanie, Prezes URE wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (decyzja, k. 5-8).

Powód złożył odwołanie od powyższej decyzji, zaskarżając ją w całości i zarzucając naruszenie art. 189f § 1 pkt 1 kpa poprzez ustalenie, że naruszenie dokonane przez skarżącego nie miało znikomej szkodliwości, a co za tym idzie nie było podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej.

Mając na względzie powyższy zarzut, Przedsiębiorca wniósł o uchylene zaskarżonej decyzji oraz zasądzenie od organu na rzecz skarżącego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania powód wskazał, że wraz ze złożonym w terminie sprawozdaniem za 2015 r., spółka (...) S.A. spółka komandytowo-akcyjna przedstawiła Prezesowi URE poświadczenia żądanych świadectw. Prezes URE dysponował więc wszystkimi danymi identyfikującymi biokomponenty powoda. Ponadto organ wzywając powoda do przedłożenia przedmiotowych świadectw nie wskazał, iż wezwanie dotyczy oryginałów świadectw, a nie ich poświadczeń, jak dotychczas to było wymagane. Powód podał, iż przedstawienie w terminie oryginałów świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, czy ich poświadczeń, tak jak to zrobił powód, nie ma wpływu na faktyczne wykazanie realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego (odwołanie, k. 9-12).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany - Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o oddalenie odwołania, dopuszczenie oraz przeprowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa URE zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(odpowiedź na odwołanie, k. 36-39).

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Powód - (...) S.A. spółka komandytowo-akcyjna w Ś., prowadził działalność gospodarczą polegającą na obrocie paliwami ciekłymi z zagranicą na podstawie decyzji Prezesa URE z dnia 5 lutego 2015 r. znak (...) o udzieleniu koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, zmienionej decyzją z dnia 9 czerwca 2016 r., znak (...) (...), decyzją z dnia 7 października 2016 r., znak (...) (...) oraz decyzją z dnia 5 czerwca 2017 r., znak (...)(...)

Decyzją z dnia 2 listopada 2017 r., znak (...). (...) (...) Prezes URE cofnął powodowi koncesję udzieloną decyzją z dnia 5 lutego 2015 r. (decyzja Prezesa URE z dnia 5 lutego 2015 r. znak (...), k. 1-5v akt adm.; decyzja Prezesa URE z dnia 9 czerwca 2016 r., znak (...) (...), k. 7-9 akt adm.; decyzja Prezesa URE z dnia 7 października 2016 r., znak (...) (...), k. 10-12 akt adm.; decyzja Prezesa URE z dnia 5 czerwca 2017 r., znak (...) (...) (...), k. 13-17v akt adm.; decyzja Prezesa URE z dnia 2 listopada 2017 r., znak (...). (...) (...), k. 19-21 akt adm.)

W związku z przywozem i sprzedażą paliw płynnych w analizowanym okresie, gdy spółka posiadała koncesja na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, powód posiadał status podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy (...) w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 25 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Wiązało się to z różnymi obowiązkami sprawozdawczymi, wynikającymi z treści przepisów prawa.

(...) S.A. spółka komandytowo-akcyjna przedstawił Prezesowi URE „Sprawozdanie podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy za rok 2015” w ustawowym terminie, w którym podał informację, iż będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, zapewnił udział biokomponentów i innych paliw odnawialnych sprzedawanych, zbywanych w innej formie lub zużywanych przez niego na potrzeby własne we wszystkich rodzajach transportu w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sprzedawanych, zbywanych w innej formie lub zużywanych przez niego w ciągu roku kalendarzowego w transporcie drogowym i kolejowym w wysokości 7,10%.

Do sprawozdania powód załączył dokumenty zatytułowane jako: „proof of sustainability” oraz „nachhaltigkeitsteilmachweis” – dokumenty wystawione przez podmioty certyfikujące, uznając je za świadectwa potwierdzające spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty. (okoliczności bezsporne; dokument - „proof of sustainability”, k. 27 akt adm.; dokumenty - „nachhaltigkeitsteilmachweis”, k. 28-34 akt adm.)

Pismem z 30 grudnia 2016 r. Prezes URE wezwał powoda do przedłożenia m. in. „świadectw, o których mowa w art. 30b ust. 1b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych” (wezwanie Prezesa URE z 30 grudnia 2016 r., znak (...)(...)- pkt 10, k. 38 akt adm.)

W odpowiedzi na wezwanie Prezesa URE powód przedstawił wymagane informacje w formie skanów dokumentów zapisanych na płycie CD. Powód po raz kolejny uznał, iż żądane świadectwa stanowią dokumenty wystawione przez podmioty certyfikujące. (pismo powoda z 7 lutego 2017 r., k. 42 akt adm.)

Pismem z dnia 26 czerwca 2018 r., Prezes URE zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej przedsiębiorcy (...) S.A. spółka komandytowo-akcyjna w związku z nieprzekazaniem Prezesowi URE wraz ze sprawozdaniem, o którym mowa w art. 30b ust 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, za 2015 r. oryginału świadectwa potwierdzającego spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, w odniesieniu do 2015 r. (zawiadomienie o wszczęciu postępowania, k. 43-45akt adm.)

Powód przesłał, wraz z pismem z dnia 27 czerwca 2018 r., oryginały świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego za rok 2015, 2016 i 2017. (pismo powoda wraz z załącznikiem – oryginałami świadectw, k. 48-66 akt adm.)

Pismem z dnia 30 lipca 2018 r., Prezes URE zawiadomił przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego oraz możliwości zapoznania się z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. (k. 70 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny był bezsporny między stronami i został ustalony przez Sąd w oparciu o dokumenty zgromadzone w toku postępowania administracyjnego, które nie były kwestionowane przez strony, a Sąd także nie znalazł podstaw do odmowy im wiarygodności.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego stanął na stanowisku, że zaskarżona decyzja jest prawidłowa i znajduje uzasadnienie w przepisach prawa, zaś zarzut podnoszony przez stronę powodową w odwołaniu nie może skutkować jej uchyceniem ani odstąpieniem od wymierzenia kary.

Podstawę do nałożenia na powoda kary pieniężnej stanowił przepis art. 33 ust. 1 pkt 8d ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Przepis ten stanowi, że karze pieniężnej podlega ten, kto będąc podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, **nie przekazał** Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w art. 30b ust. 1, **oryginałów wystawionych świadectw** potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1.

W myśl art. 23 ustawy o biokomponentach podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy jest obowiązany zapewnić w danym roku co najmniej minimalny udział biokomponentów i innych paliw odnawialnych sprzedawanych, zbywanych w innej formie lub zużywanych przez niego na potrzeby własne we wszystkich rodzajach transportu w ogólnej ilości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych sprzedawanych, zbywanych w innej formie lub zużywanych przez niego w ciągu roku kalendarzowego w transporcie drogowym i kolejowym.

Zgodnie z brzmieniem art. 30b ust. 1b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy wraz ze sprawozdaniami, o których mowa w ust. 1, przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki **oryginały wystawionych świadectw** potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust. 1.

Podmiotem realizującym Narodowy Cel Wskaźnikowy, w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 25 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, jest każdy podmiot, w tym mający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, który sprzedaje lub zbywa je w innej formie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużywa na potrzeby własne na tym terytorium.

Zgodnie z definicją ustawową zawartą w art. 2 ust 1 pkt 39 ustawy o biokomponentach „**świadectwo**” to dokument wystawiany przez podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy potwierdzający, że wskazana w tym dokumencie ilość biokomponentów, zawartych w sprzedanych przez ten podmiot lub zbytych w innej formie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych na tym terytorium na potrzeby własne paliwach ciekłych lub biopaliwach ciekłych, spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 28b-28bc.

Świadectwa, w myśl art 28f ustawy o biokomponentach, są wystawiane na podstawie poświadczeń, a w przypadku biokomponentów, które zostały wytworzone poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - na podstawie dokumentów, o których mowa w art. 28c ust. 2., a więc m. in. Na podstawie dokumentów wystawionych:

- 1) w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w kraju trzecim, pod warunkiem że zostały wystawione w ramach uznanego systemu certyfikacji;
- 2) w kraju trzecim, pod warunkiem że Unia Europejska zawarła z tym krajem umowę, na mocy której uznaje się, że biomasa wytworzona w tym kraju spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju.

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości fakt posiadania przez powodową spółkę statusu podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 25 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, oraz uchybienie przez powoda terminowi do złożenia oryginału świadectwa potwierdzającego spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, w odniesieniu do 2015r.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że w okresie objętym obowiązkiem przedstawienia oryginału przedmiotowego świadectwa, przedsiębiorca posiadał koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą udzieloną decyzją Prezesa URE z dnia z dnia 5 lutego 2015 r. Powód był zatem zobowiązany do złożenia oryginału świadectwa potwierdzającego spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, które zostały zaliczone do realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 23 ust 1 ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, w odniesieniu do 2015 r., wraz ze sprawozdaniem rocznym w terminie 90 dni po zakończeniu roku kalendarzowego, tj. do dnia 30 marca 2016 r.

Powodowa spółka nie uczyniła zadość przedmiotowemu obowiązkowi, gdyż oryginał ww. świadectwa przekazała dopiero wraz z pismem z 27 czerwca 2018 r.

Okoliczność nieprzekazania przez powodową spółkę oryginałów przedmiotowych świadectw wraz ze sprawozdaniami, o czym mowa w art. 30b ust. 1b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, stanowi bezwzględną przesłankę dla wymierzenia kary pieniężnej, co jednoznacznie wynika z art. 33 ust.1 pkt 8d ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Podkreślić przy tym należy, że postępowanie administracyjne prowadzone przez Prezesa URE w sprawie nałożenia kary pieniężnej za naruszenie obowiązku przekazania oryginałów świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, o którym mowa w art. 30b ust 1b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, nie zmierza do ustalenia winy w rozumieniu prawnokarnym. Prezes URE w toku tego postępowania ocenia wyłącznie obiektywne okoliczności związane z wypełnianiem przez przedsiębiorców obowiązków wynikających z ustawy, w tym wypadku obowiązku z art. 30b ust 1b ww. ustawy. W sytuacji zaś z którą mamy do czynienia w niniejszej sprawie, tj. bezspornego faktu niezłożenia w terminie oryginałów świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, już samo tylko naruszenie obowiązku złożenia oryginalnego świadectwa w terminie wskazanym w ustawie, stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej, co wprost wynika z treści art. 33 ust 1 pkt 8d ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Zatem zaskarżona decyzja Prezesa URE znajdowała umocowanie prawne w powołanych regulacjach, czego nota bene powód nie kwestionował.

Sporne było między stronami jedynie, czy w sprawie zachodziły podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Kwestię powyższą regulują przepisy działu IVa kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące administracyjnych kar pieniężnych, które weszły w życie z dniem 1 czerwca 2017 roku, a które znajdują zastosowanie do wymierzania administracyjnych kar pieniężnych, o ile w przepisach odrębnych nie są one uregulowane odmiennie. Zatem mogłyby znaleźć zastosowanie w sprawie niniejszej, gdyż ustawa o biokomponentach nie zawiera tego typu regulacji.

W myśl powołanych regulacji kodeksu postępowania administracyjnego przesłankami uzasadniającymi odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, są stosownie do treści art. 189f § 1 kpa:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Dokonując analizy okoliczności niniejszej sprawy Sąd doszedł do przekonania, że nie uzasadniają one odstąpienia od nałożenia kary na powoda.

Zaznaczyć należy, iż w sprawie niniejszej nie mógł znaleźć zastosowania przepis art. 189f § 1 pkt 1 kpa, gdyż warunkiem jego zastosowania jest zaistnienie łącznie obu przesłanek w nim wymienionych, a więc zarówno waga naruszenia prawa musi być znikoma, a ponadto strona musi zaprzestać naruszania prawa.

W sprawie niniejszej uznać można, iż przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa, gdyż ostatecznie spełnił obowiązek złożenia Prezesowi URE oryginałów przedmiotowych świadectw.

Jednakże, co istotniejsze, Sąd doszedł do przekonania, że w sprawie niniejszej waga naruszenia prawa nie była znikoma. Zważywszy bowiem, że powód wykonuje działalność w szczególnym obszarze, jakim jest obrót paliwem z zagranicą, która to działalność ze względu na jej przedmiot podlega szczególnej reglamentacji przez państwo, jaką jest koncesjonowanie, to naruszenia obowiązków ustawowych nieodłącznie z tą formą działalności gospodarczej związanych (takich jak np. cykliczne raportowanie dotyczące zakresu działalności, jej rozmiarów i wszelkiej aktywności z nią związanej), stanowi poważne naruszenie prawa. Obrót paliwami ma istotne znaczenie m.in. dla bezpieczeństwa energetycznego kraju, ale także ze względu na wielkość obciążeń fiskalnych z tym związanych, ma wpływ na finanse publiczne. Obowiązek przekazania oryginałów świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju przez biokomponenty, o którym mowa w art. 30b ust 1b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, jest istotny z punktu widzenia ciążącego na Prezesie URE obowiązku wynikającego z art.

30b ust. 7 teŝe ustawy i polegającego na sporządzeniu rocznego raportu zbiorczego dotyczącego rynku paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych. Podstaw sporządzania takiego raportu są dane zawarte w sprawozdaniach przedsiębiorców objętych obowiązkiem sprawozdawczym oraz zaczone do sprawozdan oryginały świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrwnowaŝonego rozwoju przez biokomponenty. Niedopełnienie przez powoda ciŝajcego na nim obowiązku z art. 30b ust 1b ww ustawy spowodowało zatem brak wiedzy organu w przedmiocie rzeczywistych danych dotyczących działalności gospodarczej powodowej spółki, a w konsekwencji uniemoŝliwio Prezesowi URE realizacj ciŝajcego na nim obowiązku.

W tym stanie rzeczy za bezzasadne uznac naleŝy stanowisko strony powodowej prezentowane w uzasadnieniu złozonego odwolania od decyzji i upatrujące w zachowaniu (...) S.A. spółki komandytowo-akcyjnej znikomej wagi naruszenia prawa. W szczegółności nie zasluguje na uwzględnienie zarzut powoda, iŝ organ w ustawowym terminie zna wszystkie dane wymagane w postaci oryginałów przedmiotowych świadectw, poprzez przekazanie mu wraz ze sprawozdaniem rocznym za 2015 rok powiadczen w postaci dokumentów zatytułowanych jako: „proof of sustainability” oraz „nachhaltigkeitsteilmachweis”. Dokumenty te zostały wystawione przez podmioty certyfikujące, natomiast przepis art. 30b ust. 1b ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych wymaga oryginałów świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrwnowaŝonego rozwoju przez biokomponenty, tj. dokumentu zawierającego m. in. oświadczenie powoda o spełnieniu kryteriów zrwnowaŝonego rozwoju przez biokomponenty wskazane w świadectwie (28h ust. 1 pkt 6 ww. ustawy). Zachowanie powoda pozbawiło Prezesa URE rzetelnych informacji o spełnieniu kryteriów zrwnowaŝonego rozwoju przez biokomponenty zaliczone przez (...) S.A. spłk komandytowo-akcyjną do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego w 2015 r., co znacznie opznio przeprowadzane przez Prezesa URE czynności wyjaśniające dotyczące realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego w 2015 r. wobec powoda.

Zatem brak oryginałów świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrwnowaŝonego rozwoju przez biokomponenty powoduje, ŝe organ nie moŝe realizowac swoich ustawowych obowizkw.

Powyŝsze przesądza o znacznej wadze naruszenia przepisów ustawy przez powoda, co z kolei wyklucza moŝliwoc odstąpienia od kary na tej podstawie. Istotne znaczenie ma tu fakt, ŝe powód wykonuje działalnośc koncesjonowaną, a więc taką, która ze względu na swój szczegłny charakter jest reglamentowana przez państwo. Uznanie więc, ŝe niewywiązywanie się z obowizkw związanych nieodacznie z tą działalnością stanowi mało waŝne naruszenie prawa, stałoby w sprzeczności z celem tej regulacji. Nie moŝna teŝ przyjc za powodem, ŝe to nadmiar regulacji prawnych spowodowało po stronie powoda brak wiedzy o nowym sposobie dokumentowania realizacji (...). Naleŝy bowiem podkrelic, ŝe regulacja, która stanowiła podstaw obowiązku, jest kluczowa dla rodzaju wykonywanej przez powoda działalności gospodarczej i ściśle wiŝe się z przedmiotem działalności na jaką powód uzyska koncesj. Nie jest to więc regulacja niszowa, luŝno związana z podstawową działalnością powoda. Warto przy tym zwrcic uwagę na fakt, ŝe powód nawet po kolejnym wezwaniu organu z 30.12.2016r, w którym organ wzywając do przeoŝenia świadectwa wyraŝnie powo się na trec art. 30b ust 1b ustawy o biokomponentach, nie przedstawi oryginału świadectwa, a więc nawet wówczas nie zapozna się z brzmieniem przepisu, co zdaniem Sądu moŝe wiadczyc o lekcewaŝajym podejściu do regulacji prawnych dotyczących działalności wykonywanej przez powoda.

Wobec powyŝszego, w ocenie Sądu, Prezes URE w okolicznościach niniejszej sprawy w sposób prawidłowy zastosowało przepis art. 30b ust. 1b w zw. z art. 33 ust 1 pkt 8d ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych i w związku z tym, stosownie do treści art. 33 ust. 9 pkt 3 ww. ustawy, by zobowiązany do wymierzenia przedsiębiorcy, który nie przekaza w terminie, tj. wraz ze sprawozdaniem rocznym za 2015 r., oryginałów świadectw potwierdzających spełnienie kryteriów zrwnowaŝonego rozwoju przez biokomponenty, kary pienięŝnej, o której mowa w ust 2 art. 33 ww. ustawy.

Wysokoc tej kary, została przez ustawodawcę okreslona kwotowo i wynosi 5.000 zł. Kara w tej wysokości nie jest zdaniem Sądu nadmiernie dolegliwa. Ponadto z uwagi na fakt, iŝ powołana ustawa nie przyznaje Prezesowi URE prawa do ustalenia wysokości kary pienięŝnej to organ zobligowany by do jej naoŝenia własnie w tej wysokości. Organ administracji publicznej nie moŝe tak okreszonej w ustawie kary miarkowac przy uwzględnieniu takich kryteriów jak okres uchybienia terminowi czy przyczyny uchybienia terminowi.

Odnosnie odstąpienia od nałożenia kary, to Sąd uznał jak wyżej, że brak było podstaw prawnych do uwzględnienia zarzutu powodowej spółki naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a. .

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że zaskarżona decyzja odpowiada przepisom prawa, zaś odwołanie powoda nie zasługiwało na uwzględnienie. Z tego względu, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przyjmując, że powód, jako strona przegrywająca sprawę, zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, które obejmowały jedynie wynagrodzenie pełnomocnika procesowego pozwanego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka